

תורמים יחד עם גדולי ישראל כמניין אמן
131X10 ₪ ומאמצים הסעה לילד לכל השנה

הילד
לא עלה
להסעה!

כל שמות ילדי התורמים במגבית זו
יכנסו לברכה והצלחה בלימוד
אצל מרנן ורבנן גדולי הדור שליט"א

שם המשפחה _____
שם האב _____ בן _____
שם האם _____ בת _____

שמות הילדים

_____ בן / בת _____
_____ בן / בת _____
_____ בן / בת _____
_____ בן / בת _____
_____ בן / בת _____
_____ בן / בת _____

בקשה אישית _____

התורמים לקרן ההסעות:
"יזכו לנחת יהודי אמותי
מכל יוצאי הציהם.
לראות זרע ברך ה'
בנים תלמידי חכמים
מאירים בתורה ומצוות
ורב שלום בוניך
אין פרץ ואין צווחה"

Handwritten signatures and dates in Hebrew.

מרנן חגרי"ש הלוי זואזנר זצוק"ל
היה רתום כולו למוען "קרן ההסעות" בעצת. ברכה ותמיכה בכל עת
ובטוח הוא שימלאין טוב בעדנו ובעד כל התורמים

הילד יעלה
להסעה,
בזכותכם!

קרן ההסעות
גלגל ההצלה של ילדי ישראל!

תורמים הסעה לילד וזוכים לאין ספור זכויות!
1700-50-66-22
ת.ד. 257 בני ברק או בהעברה לבנק הפועלים סניף 655 מס' ח-ן: 339991

המהפך

ההורים "אימצו" ילד ומימנו את הסעתו לבית הספר של החינוך העצמאי. הקב"ה לא נותר חייב ואימץ את ילדם שלהם. סיפור ניסי עם מוסר השכל

"מנחם שלנו עלה לכיתה ג' ולבנו גאה על גדותיו", כך החל נפתלי את מכתבו המגולל סיפור ניסי מלא בהשגחה פרטית. "אחרי החגים, כאשר החלו לימודי הגמרא, ניכרה ירידה משמעותית בציוניו. הזמינו אותו שוב ושוב לחדר המנהל והחיידר הפך לבית שני עבורנו. מנחם הדרדר משבוע לשבוע ומיום ליום ומצאנו את עצמנו אובדי עצות".

היועץ בחיידר סבר כי התנהגותו של מנחם נובעת מתחילת לימודי הגמרא. "הוא מתקשה להתמודד עם לימודי הגמרא

וזה משפיע על התנהגותו ועל כל השעות בהן הוא שוהה בחיידר", אמר היועץ שטען כי הילד אינו בשל דיו ללימודי גמרא.

"שכרנו עבורו אברך בעל ניסיון שילמד אותו את הגמרא. הקדשנו כל רגע פנוי לילד הזה שהלך וקמל לנגד עינינו. גם בבית הפכה התנהגותו לבלתי נסבלת", ממשיך נפתלי את מכתבו הכואב.

"באחד הימים, בצר לי, החלטתי להתייעץ עם אחד מידידי. איש חינוך שלמד איתי בישיבה. היום הוא מורה שמלמד גמרא באחד מבתי הספר של החינוך העצמאי ועושה את דרכו מידי יום מבית שמש לאחת מערי הדרום".

כאן החל המהפך למרות שמנחם והוריו כלל לא ידעו על-כך. "החבר שלי הקשיב בעניין רב לדברים ובמקום להציע לי שיטת לימוד קלה עבור הילד, שאל אם אני יודע כמה עולה להסיע ילד לבית ספר. לא הבנתי מה הוא רוצה. הוא סיפר שבית הספר בו הוא מלמד משמש בית עבור ילדים

משפחות מאמצות

שתי בנותיה של גב' כהן "אומצו" על ידי שתי משפחות חרדיות מבלי ידיעה. כמה זכויות צברו אותן משפחות לאורך השנים מבלי שכלל הכירו את הילדות ה"מאומצות"?

גב' כהן היא מזכירה במחלקת החינוך בעיריית פיתוח בצפון הארץ. "היום כבר לא אומרים עיריית פיתוח. אומרים פריפריה", היא מבקשת להבהיר.

גב' כהן גדלה בבית מסורתי. כך גם בעלה. אפשר לומר שהיא מייצגת את הישראלי הממוצע. היא משתדלת לשמור שבת כמיטב ידיעותיה ומגיעה לעזרת הנשים מידי יום כיפורים.

לגב' כהן ובעלה שתי בנות. שתיהן "מאומצות". לא. הן אכן בנותיהם הביולוגיות של בני הזוג. אבל הן אומצו על ידי שתי משפחות חרדיות. האחת מאלעד והשנייה ממודיעין עילית.

ומעשים שהיו כך היו: "שלחתי את הבנות לגן דתי כי מהרגע הראשון רציתי שהם יגדלו כמוני. גם אני למדתי בגן דתי ואחרי זה בבית ספר דתי. כשהבכורה הגיעה לכיתה א' קלטתי שיש בעיה. בית הספר הדתי שקרוב לבית שלנו הוא מעורב ורבנית שפגשתי פעם הסבירה לי שחינוך

מעורב לא טוב ללימודים של הילדים. רציתי לשלוח אותה לבית ספר נפרד לבנות, אבל זה רחוק. אי אפשר ללכת ברגל. חייבים הסעה".

גב' כהן, מזכירה של מחלקת החינוך, השיגה מימון להסעה, אבל להבדיל מהרבה אנשים אחרים, ידעה שהמימון לא מכסה את העלות האמיתית של ההסעה. "אנשים חושבים שהעירייה

משלמת את מלוא עלות ההסעות אבל זה לא תמיד כך. יש אזורי רישום והורים שבוחרים לרשום את הילדים למקומות מחוץ לאזור הרישום, צריכים לקחת בחשבון שלא תמיד יהיה להם מימון של מאה אחוזים", מסבירה גב' כהן.

לקראת תחילת שנת הלימודים נסעה גב' כהן לבני ברק. "הייתי צריכה לרכוש ספרי לימוד והחלטתי לנצל את ההזדמנות ולקנות לילדה בגדים שיותר מתאימים לבית הספר שלה".

באחת החנויות השיחה לפי תומה את סיפור ההסעות וקיטרה בפני המוכרת על מדיניות המימון של הרשויות המקומיות. היא לא ידעה שעוד מישהי הקשיבה לשיחה. אותה מישהי, תושבת אלעד, המתינה לה מחוץ לחנות...

רבים מבתים מסורתיים. 'אתה יודע', אמר לי, 'הם מגיעים מהישובים הסמוכים בהסעות שעולות הרבה כסף'. שאלתי אותו איך זה קשור אליי, ואז הוא חיך לעברי ואמר: 'קשור. קשור. הכל קשור. אני מציע ש"תאמץ" ילד ותתרום לו הסעה ללימוד תורה דרך 'קרן ההסעות'. הרי במילא אתה משלם כל חודש מאות שקלים למורה הפרטי'. הקשבתי ועדיין לא הבנתי את הקשר".

סופו של סיפור, כפי שאתם יכולים לדמיין בעצמכם. נפתלי ומשפחתו אימצו ילד יהודי אחד ומימנו באמצעות מאה שקלים לחודש את הסעתו לבית הספר של החינוך העצמאי. הקב"ה אימץ את ילדם שלהם, את מנחם נרו מנחם. היום, שנה אחרי, מנחם הוא מהילדים המובילים בכיתה בלימוד ובכלל, חדוות החיים חזרה אליו.

הקב"ה לא נשאר חייב! העולם הוא עגול. מעשה טוב שלנו אינו נותר בחלל האוויר, הוא חוזר אלינו בכפלים לתושייה. תשאלו את ההורים של מנחם.

"תגידי. איך אני יכולה לעזור לילדה שלך להגיע לבית הספר", שאלה. גב' כהן נפגעה. "לא. זה בסדר. אנחנו נסתדר. אני לא צריכה שום עזרה", ענתה. האישה התעקשה אך לשווא. "אולי לפחות תתני לי את מספר הטלפון שלך, כדי שנוכל לדבר", שאלה האישה.

גב' כהן נכנעה ומסרה לה את המספר. הייתה זו תחילתה של ידידות נפלאה.

באחת משיחות הטלפון הרבות שמקיימות השניים התברר בין היתר כי מחשבון הבנק של החברה החדשה יורדת מידי חודש הוראת קבע לטובת קרן ההסעות. "גם אחותי חתומה על הוראת קבע כזאת", סיפרה האישה לגב' כהן ההמומה שמיהרה וקבעה: "אם כך, אתן בעצם מאמצות את הבנות שלי".

שתי נשים שכלל אינן מכירות את הבנות, מממנות מידי חודש את הסעתן לבית ספר המחנך ברוח ישראל סבא. מי יודע כמה זכויות צברו השתיים לאורך השנים ועד כמה גדולה השפעתן על חייהן של שתי ילדות טהורות אלו.

בין הזמנים מאחורינו. המחברות כבר עטופות ועליהן המדבקות עם שמות ילדינו והכיתה אליה הם עולים. גם שערי המחברות כבר עוטרו. הילקוט עומד לו מוכן בפנית החדר, רק סנדוויץ' טרי חסר בו כדי להתחיל את היום הראשון של שנת הלימודים שבפתח.

כמה שהילדים מתרגשים... ליד מי אני אשב בכיתה? קרוב ללוח? איך המלמד יבחין בי?

כמה תמימות וטוהר ניבטים אלינו מעיניהם של הילדים, כמה רצון להצליח, להרוות אותנו בנחת... ואנחנו, ההורים... מתרגשים, חוששים, מתפללים ומייחלים להצלחתם,

שיתחילו את השנה בקלות, שיצאו כל יום ללימודם, באותה התרגשות ורצון טהור להצליח. שיחזרו הביתה בשמחה, שנשאל אותם מה למדו ויענו בביטחה.

שיפתחו את המחברות לפנינו ונראה את ההשקעה.

שזו תהיה שנה של עליה ולא חלילה של נסיגה... גדולי ישראל שליט"א מהם אנו מבקשים ברכה לנו וליוצאי חלצינו, אומרים לנו הפעם "יש דרך ברורה לזכות בנחת מהילדים לאמץ ילד שיסע בזכותנו לבית ספר שלומדים בו תורה"

שערו בנפשכם - כשהילד שלכם יושב בכיתה ובאותה עת בזכותכם יישב ילד חילוני, ישים כיפה על ראשו וילמד גם הוא תורה בשקיקה.

אבל לא ילד אחד - אלפי ילדים בעשרות רבות של ישובים, מתאמצים בזכותכם לקום מוקדם בבוקר ולהמתין להסעה שתיקח אותם ללמוד תורה, לעיתים הם נוסעים למעלה משעה כל צד רק כדי ללמוד תורה.

בואו נאמץ את אותם ילדים לחקינו. וניתן להם את האפשרות הגשמית כדי שיוכלו להיות עטופים ברוחניות ויגדלו יחד עם ילדינו במעלות התורה והיראה